

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

26.09

pt, 19:00

Inauguracja 78. sezonu artystycznego

Koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Bruno Philippe wiolonczela
Przemysław Neumann dyrygent

W programie:

ANTONÍN DVOŘÁK

Koncert wiolonczelowy h-moll op. 104 [42']

- Allegro
- Adagio ma non troppo
- Finale (Allegro moderato – Andante – Allegro vivo)

/przerwa/

PIOTR CZAJKOWSKI

VI Symfonia h-moll „Patetyczna” op. 74 [50']

- Adagio – Allegro non troppo
- Allegro con grazia
- Allegro molto vivace
- Adagio lamentoso

BRUNO PHILIPPE

Studiował grę na wiolonczeli w Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris i w Kronberg Academy pod kierunkiem Fransa Helmersona, ponadto uczestniczył w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Davida Geringasa, Stevena Isserlisa, Gary'ego Hoffmana, Pietera Wispelweya i Clemensa Hageny w Mozarteum w Salzburgu. Jest laureatem wielu prestiżowych konkursów, m.in. Victoires de la Musique Classique (2018, tytuł „Révélation instrumentale”), Międzynarodowego Konkursu ARD w Monachium (2014, III nagroda i nagroda publiczności), Międzynarodowego Konkursu im. Czajkowskiego w Moskwie (2015, nagrody specjalne), Concours Musical International Reine Élisabeth w Brukseli (2017, laureat). Bruno Philippe występował w prestiżowych salach koncertowych i na festiwalach we Francji (Festival de Pâques, Aix-en-Provence, Philharmonie de Paris, Auditorium du Louvre, La Grange au Lac, Festival de Radio France Montpellier-Occitanie) oraz na scenie. Gościły go m.in. Konzerthaus w Berlinie, Alte Oper we Frankfurcie, Teatro Colón w Bogocie i Bavarian Radio w Monachium. Koncertował z wieloma najlepszymi orkiestrami na całym świecie.

Artysta równie swobodnie czuje się na scenie kameralnej koncertując u boku takich artystów, jak Tabea Zimmermann, Gidon Kremer, Christian Tetzlaff, Renaud Capuçon, Tanguy de Williencourt, Stephen Waarts czy Kian Soltani. Jest również cenionym w repertuarze barokowym. Posiada w swoim dorobku cenione nagrania płytowe – jego najnowsze albumy zawierają komplet Suit wiolonczelowych Bacha (2022) oraz I Koncert wiolonczelowy a-moll Saint-Saënsa, zarejestrowany z Frankfurt Radio Symphony Orchestra pod dyktando Christopha Eschenbacha (2023).

Do znaczących wydarzeń w karierze artysty w ubiegłych sezonach zaliczyć można debiut z Royal Northern Sinfonia i Hallé Orchestra z repertuarem obejmującym Wariacje na temat rokokowy Czajkowskiego oraz koncerty wiolonczelowe Haydna i Saint-Saënsa, debiut solistyczny w Wigmore Hall (z pianistą Tanguyem de Williencourtem) oraz wykonanie dzieł Bacha podczas Flanders Festival w Gandawie. Bruno Philippe gra na wiolonczeli Gennaro Gagliano z 1760 roku, używanej mu dzięki uprzejmości Beare's International Violin Society.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie studiował dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Jerzego Salwarowskiego i prof. Antoniego Grefa. W 2002 roku zajął III miejsce na III Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku. Już podczas studiów nawiązał współpracę z poznańskim Teatrem Muzycznym – do 2013 roku był dyrygentem i kierownikiem tamtejszej orkiestry – gdzie przygotował kilka premier oraz poprowadził kilkaset spektakli i koncertów. Współpracował także z Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym.

Dyrygował większością polskich orkiestr, w tym zespołami Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus i Filharmonii Poznańskiej. Po obronie doktoratu w 2009 roku podjął pracę dydaktyczną w katedrze dyrygentury Akademii Muzycznej w Poznaniu; w latach 2019–2020 pełnił funkcję jej kierownika.

W 2017 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego sztuk muzycznych, a w 2019 – profesora uczelni. Właśnie Alma Mater stała się dla Przemysława Neumanna przestrzenią realizacji wielu projektów edukacyjno-artystycznych, spośród których należy wymienić koncerty z akademicką Orkiestrą Symfoniczną (uwiecznione nagraniem płyty z muzyką Karola Kurpińskiego) i z Orkiestrą Sinfonietta oraz coroczne operowe spektakle studenckie w Teatrze Wielkim w Poznaniu i koncerty w ramach cyklu „Kreaspiracje”.

W latach 2015–2024 pełnił funkcję dyrektora Filharmonii Opolskiej. W tym czasie rozpoczął intensywną pracę nad nieznanymi bądź niesłusznie pomijanymi dziełami polskich twórców, co zaowocowało cyklem koncertów „Polska Muzyka Zapomniana” oraz serią wydawniczą o tej samej nazwie, opublikowaną we współpracy z powołaną w 2016 roku „Fundacją dla Kultury”, w której Przemysław Neumann pełni funkcję prezesa. Prowadząc Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Opolskiej dokonał również szeregu nagrań płytowych dzieł polskich kompozytorów.

Od 1 września 2024 roku pełni funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii w Szczecinie.

Inauguracja 78. sezonu artystycznego

Ostatni z trzech koncertów instrumentalnych **Antonína Dvořáka** (1841–1904) – **Koncert wiolonczelowy h-moll op. 104** (1895) – powstał podczas pobytu kompozytora w Ameryce. Po powrocie do Pragi Dvořák w istotny sposób zmienił zakończenie utworu. Koncert został zadedykowany najwybitniejszemu wówczas czeskiemu wiolonczeliście, Hanušowi Wihanowi, który pomagał kompozytorowi w opracowaniu partii solowej; jednakże dzieło wykonał po raz pierwszy w Londynie Leo Stern (1896). Słychać tu odwołania do co najmniej kilku dzieł mistrza (w tym do napisanej również w Nowym Jorku Symfonii z Nowego Świata), a także do muzyki Johannesa Brahmsa i Ludwiga van Beethovena. Melancholijny nastrój dzieła miałby odzwierciedlać tęsknotę twórcy za ojczyzną.

Część pierwsza (Allegro) wprowadza dwa wyraziste, doskonale rozpoznawalne tematy. Pierwszy – mroczny, niemal żałobny – grany jest przez klarnety i fagoty z akompaniamentem altówek, wiolonczel i kontrabasów; zapowiada on już elegijną konkluzję finału (być może słychać tu aluzję do Niemieckiego requiem Brahmsa). Drugi temat – liryczny – to jedna z piękniejszych solówek waltorni w całej literaturze muzycznej. Wejście wiolonczeli ma charakter improwizacyjny. Najbardziej poruszająco brzmi ona w połowie tej części, gdy intonuje swój medytacyjny zaśpiew, wraz z fletem przekształcając pierwszy temat w muzykę pełną liryzmu i głębokiego smutku.

Ogniwo drugie (Adagio ma non troppo) rozpoczyna się spokojnie prostą pieśnią klarnetu, ale nastrój ten zostaje szybko przełamany brzmieniem wiolonczeli w wysokim rejestrze, grającej temat zaczerpnięty z jednego z napisanych dawniej utworów kompozytora – jest nim pieśń „Zostaw mnie samego”, napisana trzydzieści lat wcześniej dla Josefíny Kounicovej, szwagierki kompozytora, która zmarła w maju 1895 roku. Upamiętnia ją również dodana przez Dvořáka wspomniana wyżej elegijna koda finału, utrzymanego w formie ronda i rozpoczętego w tempie marsza (Allegro moderato). Zapewne właśnie ta część koncertu daje soliście największe możliwości zaprezentowania swego kunsztu. (42)

VI Symfonia h-moll „Patetyczna” op. 74 (1893) **Piotra Czajkowskiego** (1840–1893) była „łabędzim śpiewem” kompozytora, który zmarł na cholerę zaledwie dziewięć dni po petersburskim prawykonaniu dzieła, skosztowawszy nieprzepracowanej wody z rzeki Newy. Ten powszechnie znany fakt, odnotowany niemal we wszystkich biografiach artysty, stał się pretekstem do przeróżnych domysłów – a także punktem wyjścia dla interpretacji samej symfonii. Czy był to przypadek, czy samobójstwo (albo nawet zabójstwo)? Czy jego powodem była depresja, czy może skandal obyczajowy – romans z carskim gwardzistą (co szeroko eksponowano dwadzieścia lat

temu)? Czy tytułowe określenie dzieła każe rozumieć „patos” jako wzniosłość i emocjonalną intensywność, czy raczej odwołuje się do greckiego słowa *pathos* oznaczającego m.in. ból i cierpienie? Czy zatem symfonia opowiada o osobistym dramacie kompozytora, czy może niesie przesłanie religijne lub wręcz mistyczne?

Przyznam, że ta ostatnia hipoteza – dowodzona choćby przez Marinę Ritzarev w książce poświęconej utworowi (2014) – coraz bardziej mnie przekonuje. Doskonale pokazane paralele z Pasją według św. Mateusza Johanna Sebastiana Bacha, cytaty z prawosławnych melodii liturgicznych (i pozaliturgicznych), a także nawiązania Czajkowskiego do własnej twórczości, wspierają tezę autorki. Dowodzi ona, że VI Symfonia jest artystyczną refleksją o męce Chrystusa oraz swoistym requiem, arcydramatyczną walką duchową, rozpiętą między ukazaniem w części pierwszej cierpieniem, a obnażoną w finale dojmującą męką, udzielającą się wręcz słuchaczom... To przesłanie, którego nie wspiera żaden jawnie sformułowany literacki program, zostało przez kompozytora wyraziście wpisane w partyturę przy pomocy retorycznych figur, motywów i symboli.

Dzieło otwiera osiemnastotaktowa, poruszająca introdukcja (*Adagio*), antycypująca tragiczny wymiar muzycznej narracji, wprowadzająca atmosferę mroku i zstąpienia do otchłani. Część pierwsza (*Allegro non troppo*) oparta jest na temacie „beethovenowskim” oraz miłosnym, lirycznym (ten w świadomości wielu słuchaczy jest emblematem „Patetycznej”). Warto tu zwrócić uwagę na skrajności dynamiki: w ostatnich taktach ekspozycji kompozytor wymaga zastosowania najbardziej radykalnego w historii muzyki (a zarazem praktycznie niewykonalnego) *pianissimo*, oznaczonego przez sześć liter „p” – tym większym wstrząsem dla słuchacza jest akord *fortissimo*, który agresywnie otwiera przetworzenie (*Allegro vivo*). Elegancka, pogodna (aczkolwiek naznaczona pewną nostalgią) część druga (*Allegro con grazia*) jest przedziwnym walcem, utrzymanym w metrum 5/4. Taniec ów pełni rolę intermezza między okalającymi go dramatycznymi ogniwami, pełnymi ekstremalnych napięć.

Część trzecia (*Allegro molto vivace*) została pierwotnie określona jako „scherzo-marsz”. Jest ona pozbawiona kontrastującego tria. Możliwości ekspresyjne tego dzikiego i niemal barbarzyńskiego marsza rozciągają się między tryumfem a historyczną euforią, w zależności od przyjętej od dyrygenta koncepcji. Kompozytor był świadom siły wyrazu tej części, która sprawia wrażenie, że już nic po niej zdarzyć się nie może (stąd zdarza się nierzadko, że rozbrzmiewają po niej przedwczesne brawa). Finał (*Adagio lamentoso*) to „requiem dla wierzących i niewierzących, uniwersalny wyraz cierpienia i współczucia”, muzyka wywiedziona z dwóch lirycznych tematów. Słyszymy tu żałobne brzmienia smyczków, niepokojące fluktuacje tempa, chorał puzonów i tuby (charakterystyczny symbol wieczności)... I ponownie wędrujemy między tragizmem a współczuciem, przeniesieni jakby poza czas... (50)

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

26.09

fr, 19:00

Eröffnung der 78. Saison

Sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Bruno Philippe Cello
Przemysław Neumann Leitung

Programm:

ANTONÍN DVOŘÁK

Cellokonzert h-Moll op. 104 [42]

- Allegro
- Adagio ma non troppo
- Finale (Allegro moderato – Andante – Allegro vivo)

/Pause/

PJOTR TSCHAIKOWSKY

Sinfonie Nr. 6 h-Moll „Pathétique“ op. 74 [50]

- Adagio – Allegro non troppo
- Allegro con grazia
- Allegro molto vivace
- Adagio lamentoso

BRUNO PHILIPPE

Bruno Philippe studierte Violoncello am Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris sowie an der Kronberg Academy bei Frans Helmerson. Darüber hinaus nahm er an Meisterkursen von renommierten Künstlern wie David Geringas, Steven Isserlis, Gary Hoffman, Pieter Wispelwey und Clemens Hagen an der Universität Mozarteum Salzburg teil. Er ist Preisträger zahlreicher renommierter Wettbewerbe: Zu erwähnen sind die Victoires de la Musique Classique (2018, Auszeichnung als „Révélation instrumentale“), der Internationale Musikwettbewerb der ARD in München (2014, 3. Preis und Publikumspreis), der Internationale Tschaikowsky-Wettbewerb in Moskau (2015, Sonderpreise) sowie der Concours Reine Elisabeth in Brüssel (2017, Preisträger).

Bruno Philippe trat in bedeutenden Konzertsälen in Frankreich auf – darunter beim Festival de Pâques in Aix-en-Provence, in der Philharmonie de Paris, dem Auditorium du Louvre, der La Grange au Lac sowie dem Festival de Radio France Montpellier-Occitanie. Er gastierte u.a. im Konzerthaus Berlin, der Alten Oper Frankfurt, dem Teatro Colón in Bogotá und beim Bayerischen Rundfunk in München.

Auch in der Kammermusik fühlt sich der Künstler gleichermaßen zuhause und musizierte bereits mit Stars wie Tabeta Zimmermann, Gidon Kremer, Christian Tetzlaff, Renaud Capuçon, Tanguy de Williencourt, Stephen Waarts und Kian Soltani. Zudem wird sein Schaffen im barocken Repertoire besonders geschätzt. Seine Diskografie umfasst vielfach gelobte Aufnahmen. Zu seinen jüngsten CDs zählen Bachs Cellosuiten (2022) sowie Saint-Saëns' Cellokonzert Nr. 1 a-Moll, eingespielt mit dem hr-Sinfonieorchester unter der Leitung von Christoph Eschenbach (2023).

Zu den Höhepunkten der letzten Spielzeiten zählen sein Debüt mit der Royal Northern Sinfonia und dem Hallé Orchestra mit Werken von Tschaikowsky (Rokoko-Variationen) und den Konzerten von Haydn und Saint-Saëns, sein Debüt in der Wigmore Hall (mit Tanguy de Williencourt am Klavier) sowie Aufführungen von Bachs Werken beim Flanders Festival in Gent. Bruno Philippe spielt ein Violoncello von Gennaro Gagliano aus dem Jahr 1760, das ihm großzügigerweise von der Beare's International Violin Society zur Verfügung gestellt wird.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Przemysław Neumann schloss sein Dirigierstudium (Orchester- und Operndirigieren) bei Prof. Jerzy Salwarowski und Prof. Antoni Gref an der Musikakademie Posen ab. Im Jahre 2002 erhielt er den dritten Preis beim 3. Wettbewerb für junge Dirigenten in Białystok. Bereits während des Studiums begann er seine Zusammenarbeit mit dem Posener Musiktheater – bis 2013 war er Dirigent und Manager des Orchesters, bereitete mehrere Inszenierungen vor und dirigierte einige hundert Aufführungen und Konzerte. Er arbeitete auch mit der Posener Oper und dem Musiktheater Gleiwitz zusammen. Er leitete die meisten polnischen Orchester, darunter die Ensembles der Nationalphilharmonie Warschau, der Posener Philharmonie und der Sinfonia Iuventus.

Nachdem er 2009 promoviert hatte, nahm er einen Lehrauftrag am Lehrstuhl für Dirigieren an der Posener Musikakademie an, den er in den Jahren 2019–2020 leitete. 2017 verlieh man ihm den Titel eines habilitierten Doktors, 2019 den Titel eines Universitätsprofessors. Seine Alma Mater wurde für ihn zum Raum für die Verwirklichung zahlreicher Projekte, darunter für Konzerte mit dem Sinfonieorchester der Akademie (gekrönt durch die CD-Einspielung der Musik von Karol Kurpiński) und mit dem Orchester „Sinfonietta“ sowie jährliche studentische Aufführungen in der Posener Oper und Konzerte im Rahmen der Reihe „Kreaspiracje“.

In den Jahren 2015–2024 war er Direktor der Philharmonie Oppeln. Gleichzeitig begann er mit einer intensiven Arbeit an unbekannten oder zu Unrecht vernachlässigten Werken polnischer Komponisten, die in der Konzertreihe „Polnische vergessene Musik“ und der gleichnamigen Verlagsreihe mündete. In Zusammenarbeit mit der 2016 gegründeten „Stiftung für Kultur“, deren Präsident Przemysław Neumann ist, wurden Partituren mit Orchesterstimmen von Karol Kurpiński, Zygmunt Noskowski, Witold Maliszewski, Feliks Nowowiejski u.a. veröffentlicht. Außerdem realisierte Przemysław Neumann mit dem Orchester der Philharmonie Oppeln zahlreiche Aufnahmen der polnischen Musik.

Am 1. September 2024 übernahm er die Position des Intendanten der Stettiner Philharmonie.

Eröffnung der 78. Saison

Das letzte der drei Instrumentalkonzerte von **Antonín Dvořák** (1841–1904), das **Cellokonzert h-Moll op. 104** (1895), entstand während des Aufenthaltes des Komponisten in Amerika. Nach seiner Rückkehr nach Prag überarbeitete Dvořák den Schlussteil des Werkes. Zugewidmet wurde die Partitur dem damals führenden tschechischen Cellisten Hanuš Wihan, den der Komponist bei der Ausarbeitung des Soloparts zurate gezogen hatte; das Konzert wurde jedoch von Leo

Stern (1896) in London uraufgeführt. Hörbar sind Reminiszenzen sowohl an mehrere Werke Dvořáks (darunter an die in Amerika geschriebene Sinfonie aus der Neuen Welt) als auch an den Stil von Johannes Brahms und Ludwig van Beethoven. Die melancholische Stimmung des Werkes sollte die Sehnsucht des Schöpfers nach seiner Heimat widerspiegeln.

Im ersten Satz (Allegro) treten zwei markante, ausdrucksvolle Themen hervor. Durch Klarinetten und Fagotte (mit Begleitung von Bratschen, Celli und Kontrabässen) wird die erste, traurige, geradezu düstere Melodie gespielt, als nähme sie den elegischen Abschnitt des Finales vorweg (vielleicht ließe sich hier eine Anspielung auf Brahms' Deutsches Requiem bemerken). Das zweite Thema ist lyrisch und macht wohl eines der schöneren Horn-Soli in der gesamten Musikkultur aus. Der Anfang des Celloparts wirkt improvisatorisch. Das Spiel des Solisten wird am expressivsten in der Mitte des ersten Satzes, wo eine Art Meditation zu hören ist – hier verwandelt sich das erste Thema, von der Flöte begleitet, in einen lyrischen und tief wehmütigen Gesang.

Der zweite Satz (Adagio ma non troppo) beginnt mit einer leisen und schlichten Klarinettenmelodie, dann zitiert Dvořák im Cellopart (in hohem Register) das Lied „Lass mich in Ruhe“, das er dreißig Jahre früher für seine Schwägerin Josefina Kounicová komponiert hat; sie verstarb im Mai 1895. Aus demselben Grund beschloss Dvořák dem marschartig beginnenden, rondoähnlichen Finale (Allegro moderato) die oben erwähnte elegische Coda (Andante) hinzuzufügen. Gerade dieser Schlusssatz bietet dem Solisten vermutlich die größte Möglichkeit, sein technisches Können unter Beweis zu stellen. (42')

Die **Sinfonie Nr. 6 h-Moll „Pathétique“ op. 74** von **Pjotr Tschaikowsky** (1840–1893) war der „Schwanengesang“ des Komponisten – er starb nur neun Tage nach der Uraufführung in Sankt Petersburg an Cholera, mutmaßlich nach dem Genuss von ungekochtem Wasser aus der Newa. Diese vielfach dokumentierte Tatsache hat eine Fülle von Spekulationen ausgelöst – auch im Hinblick auf die Deutung des Werkes selbst. War es ein Unfall, ein Suizid oder gar ein erzwungener Akt? War

Tschaikowsky depressiv, oder wurde er Opfer eines Skandals – eines angeblichen Verhältnisses mit einem kaiserlichen Gardisten, das vor zwanzig Jahren viel Aufmerksamkeit auf sich zog? Fragen wir weiter: Was bedeutet eigentlich der Titel *Pathétique*? Ist damit der emotionale Ernst, die Erhabenheit des Ausdrucks gemeint – oder verweist er auf das griechische *pathos*, also auf Leid, Schmerz, tiefe Erschütterung? Erzählt diese Sinfonie von einem persönlichen Drama – oder birgt sie eine religiöse, ja vielleicht mystische Botschaft?

Letztere Deutung – etwa von Marina Ritzarev in ihrer Monografie von 2014 vertreten – erscheint zunehmend plausibel. Die Autorin erkennt überzeugende Parallelen zur Matthäuspassion von Johann Sebastian Bach, Zitate aus orthodoxen liturgischen (und paraliturgischen) Gesängen sowie Selbstbezüge in Tschaikowskys Werk. Sie interpretiert die Sinfonie als künstlerische Meditation über das Leiden Christi – als ein persönliches Requiem des Komponisten, als seelisches Drama, das sich zwischen dem dargestellten Schmerz des Kopfsatzes und dem im Finale nachempfundenen Mit-Leiden der Hörer entfaltet. Auch ohne ausdrücklich literarisches Programm ist diese Botschaft deutlich in die musikalische Rhetorik der Partitur eingeschrieben: durch symbolische Motive, expressive Figuren und eine durchkomponierte Dramaturgie.

Eröffnet wird das Werk mit einer achtzehntaktigen Introduction (*Adagio*), die bereits die düstere, abgründige Grundstimmung des Ganzen anklingen lässt. Der erste Satz (*Allegro non troppo*) basiert auf zwei zentralen Themen – einem dramatischen, „beethovenschen“ Motiv und einem lyrischen, fast elegischen „Liebesthema“, das für viele Hörer zum Inbegriff der Sinfonie h-Moll geworden ist. Bemerkenswert ist hier Tschaikowskys Umgang mit Dynamik: Gegen Ende der Exposition verlangt er eines der leisesten je notierten *Pianissimi* – sechsfaches *p* – dem unmittelbar ein brutales *Fortissimo* folgt, das das *Allegro vivo* einleitet. Der zweite Satz (*Allegro con grazia*) ist ein anmutiger, wenngleich leicht wehmütiger Walzer in ungewöhnlichem 5/4-Takt – ein stilisiertes Intermezzo zwischen den umrahmenden dramatischen Teilen.

Der dritte Satz (*Allegro molto vivace*), von Tschaikowsky ursprünglich als „Scherzo-Marsch“ bezeichnet, verzichtet auf ein kontrastierendes Trio. Sein expressives Spektrum reicht – je nach Interpretation – von verzweifelterm Triumph bis zu hysterischer Ekstase. Der Komponist war sich der Wucht dieses Satzes bewusst: Er endet mit solcher Energie, dass nicht selten vorschneller Applaus einsetzt – als wäre das Werk bereits zu Ende. Doch es folgt noch das Finale (*Adagio lamentoso*) – ein Requiem „für Gläubige wie für Nichtgläubige, ein universeller Ausdruck von Leid und Mitgefühl“. Zwei lyrische Themen tragen diesen Satz; wir hören klagende Streicher, unstete Temposchwankungen, einen Posaunen- und Tuba-Choral – ein Klangbild der Ewigkeit. Auch hier pendelt die Musik zwischen tragischer Verzweiflung und mitleidender Empathie – als wäre sie entrückt aus Raum und Zeit... (50')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY

01.10

śr, 19:00

Chamber Brass

Koncert kameralny | sala kameralna

Marcin Olkowski trąbka
Dawid Głogowski trąbka
Sławomir Kuszvara trąbka
Igor Zuzański trąbka
Wojciech Bublej puzon

Oleksij Haritonow puzon
Mateusz Kupski puzon
Konstantyn Sakharnatskyi puzon
Oleksandr Melnychenko waltornia
Tomasz Zienkowicz tuba

G. F. HÄNDEL – Suita z Muzyki królewskich ogni sztucznych HWV 351
J. KOETSIER – Brass Symphony
A. PIAZZOLLA / S. VERHELST – Suita z opery María de Buenos Aires
E. CRESPO – Bruckner Etude
J. S. BACH – Passacaglia c-moll BWV 582

03.10

pt, 19:00

Lekkość doskonała

Koncert symfoniczny | sala symfoniczna

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Zofia Neugebauer flet
Ewa Strusińska dyrygent

P. DUKAS – Uczeń czarnoksiężnika
J. IBERT – Koncert fletowy
G. BIZET – Symfonia C-dur

08.10

śr, 19:00

Miłość poety

koncert kameralny

Jerzy Chwastyk gitara
Susanne Szambelan wiolonczela
Jerzy Schejbal lektor

R. SCHUMANN – Dichterliebe (Miłość poety) op. 48
M. CATRANIS – Über Liebe und Tod (O miłości i śmierci)
R. SCHUMANN – Auf einer Burg (W zamku) ze zbioru Liederkreis
(Krag pieśni) op. 39

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

01.10

Mi, 19:00

Chamber Brass

Koncert kameralny | sala kameralna

Marcin Olkowski Trompete
Dawid Głogowski Trompete
Śławomir Kuszvara Trompete
Igor Zuzański Trompete
Wojciech Bublej Posaune

Oleksij Haritonow Posaune
Mateusz Kupski Posaune
Konstantyn Sakharnatskyi Posaune
Oleksandr Melnychenko Waldhorn
Tomasz Zienkowicz Tuba

G. F. HÄNDEL – Suite Music for the Royal Fireworks HWV 351
J. KOETSIER – Brass Symphony
A. PIAZZOLLA / S. VERHELST – Suite aus der Oper María de Buenos Aires
E. CRESPO – Bruckner Etude
J. S. BACH – Passacaglia c-Moll BWV 582

03.10

Fr, 19:00

Perfekte Leichtigkeit

sinfonisches Konzert

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Zofia Neugebauer Flöte
Ewa Strusińska Leitung

P. DUKAS – Scherzo Der Zauberlehrling
J. IBERT – Flötenkonzert
G. BIZET – Sinfonie C-Dur

08.10

Mi, 19:00

Dichterliebe

Kammerkonzert

Jerzy Chwastyk Gitarre
Susanne Szambelan Cello
Jerzy Schejbal Rezitation

R. SCHUMANN – Dichterliebe op. 48
M. CATRANIS – Über Liebe und Tod
R. SCHUMANN – Auf einer Burg aus dem Zyklus Liederkreis op. 39

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Karolina Hyla-Wybraniec

Maria Sakowska

Joanna Goch

Edyta Wolańska

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Izabela Wojciechowska

Joanna Hajkiewicz

Alina Krzyżewska

Andżelika Chorzempa*

Maciej Musiał

Wioletta Borkowska

Anna Majewska

Dominik Gugała

Marcin Kieruczenko

Andrii Kreshchenskyi

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE

Anna Przerwa

Robert Smoliński

Diana Miszkiel-Gugała

Joanna Ostaszewska

Alicja Ptasieński

Miłosz Kosmał

Alicja Poręba

Aleksandra Górską

Magdalena Pajestka

Łukasz Górewicz

Zuzanna Ciołek

Małgorzata Borowiecka

Robert Cybulski

Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCH

Grzegorz Sadowski

Wojciech Mazur

Galina Smolińska

Dominika Kotlicka

Zuzanna Walenciak

Igor Rudnicki

Luca Persico

Ludmiła Rusin

Magdalena Micke

Aleksandra Majewska

Izabela Joniec

Natalia Gidlewska*

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęśny

Yesong Lee

Klara Świdrów

Jacek Tomczak

Ihor Chilipik

Natalia Wesołowska

Katarzyna Meisinger

Jakub Wyciślik

Matylda Adamus

Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

Jan Gottschling

Mateusz Rzytka*

Urszula Maliszewska*

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

FLETY / FLÖTEN

Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Drężek

OBOJE / OBOEN

Mateusz Żurawski
Katarzyna Rachmaciej

KLARNETY / KLARINETTEN

Piotr Wybraniec
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Baturo

FAGOTY / FAGOTTE

Michał Szydłowski
Anna Bownik

WALTORNIE / HÖRNER

Bartosz Wawruch
Katarzyna Sułkowska-Gdula
Dmitrij Wdowichenko
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski

TRĄBKİ / TROMPETEN

Sławomir Kuszvara
Marcin Olkowski

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkas

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Piotr Szulc*

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski

*gościnnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4

Dominika Głowala | Posag

Posag jest poetycką, a zarazem krytyczną refleksją nad dziedziczeniem – zarówno materialnym, jak i emocjonalnym. Centralnym motywem jest historia rodziny, której całe życie toczyło się wokół dwóch hektarów tytoniu – uprawy, która miała zapewnić byt i awans społeczny, ale stała się źródłem niewidzialnego jarzma. Instalacja w ramach projektu tworzy melancholijny obraz, w którym posag nie zawsze jest darem – bywa też ciężarem, który zatrzymuje w progu dorosłości. Zamienia przestrzeń w międzyświat utkany z pamięci, tytoniowego kurzu i całunów, z pamiętek, gdzie papierosowy dym unosi się nad całością jak duch, który przypomina o końcu. To sen o dobrobycie, który zaczyna się spełniać. To sięgnięcie po papierosa i odpalenie go od filtra. To założenie pięknej poliestrowej sukni, w której dobrze wygląda się tylko na zdjęciach. To rytuał przejścia, który właściwie nigdy się nie dokonał.

Posag – przekazywany w tej historii przez matkę dla córki. Jest jak niewidoczne jarzmo, chociaż matka troskliwie ukrywa go w zbieranych przedmiotach. Patrząc przez denko duralexowej szklanki, można obserwować przyszłość. Nie potrzeba fusów po kawie, widać ją w brązowych, szklano-anamorficznym wizjach wywrózonych nam przez szafy, w których matka zamyka kolejne artefakty.

Posag

2023–2025

fragment tekstu Piotra Michalskiego

Projekt realizowany w ramach Stypendium w dziedzinie kultury

Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego.

Dofinansowanie

Pomorze
Zachodnie

Partner

SYMFONIA
CAFE

[Art.Room]

Olga Iwanow | Artyści

W wystawie Artyści Olga Iwanow z niezwykłą wrażliwością i precyzją realizuje zbiorowy portret osób aktywnych w lokalnym środowisku artystycznym – zarówno uznanych twórców i twórczyń, jak i przedstawicieli młodszego pokolenia.

Seria jest projektem otwartym, realizowanym od 2022 roku. Portrety powstają w miejscach pracy artystów: pracowniach, warsztatach i studiach, dokumentując nie tylko sylwetki osób, ale także konteksty twórcze. To opowieść o kreatywności, determinacji i pięknie, które tworzą ludzie sztuki w Szczecinie.

Projekt jest realizowany przez Pracownie.Szczecin i Minifot w ramach cyklicznego wydarzenia Otwarte Pracownie.

Zdjęcia: Olga Iwanow, kierownictwo produkcji: Rafał Bajena

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godzinach 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

Dominika Głowala | Mitgift

Die Arbeit Mitgift ist eine poetische und zugleich kritische Auseinandersetzung mit dem Thema des Erbes – sowohl in materieller als auch in emotionaler Hinsicht. Im Zentrum steht die Geschichte einer Familie, deren gesamtes Leben sich um zwei Hektar Tabak drehte – eine Pflanze, die Sicherheit und sozialen Aufstieg bringen sollte, sich jedoch als unsichtbare Last entpuppte. Das Projekt zeichnet ein melancholisches Bild, in dem die Mitgift nicht immer ein Geschenk ist – sie kann auch eine Bürde sein, die am Übergang ins Erwachsenenleben festhält. Der Raum verwandelt sich in eine Zwischenwelt, gewoben aus Erinnerungen, Tabakstaub und Grabtüchern – eine Sammlung von Reliquien, über der sich Zigarettenrauch wie ein Geist erhebt, der an das Ende erinnert. Es ist ein Traum vom Wohlstand, der beginnt, sich zu erfüllen. Es ist das Greifen nach einer Zigarette – und das Anzünden am Filter. Es ist das Anziehen eines schönen Polyesterkleides, das nur auf Fotos gut aussieht. Ein Übergangsritus, der sich letztlich nie vollzogen hat.

Die Mitgift – in dieser Geschichte von der Mutter an die Tochter weitergegeben. Sie ist wie ein unsichtbares Joch, auch wenn die Mutter es fürsorglich in angesammelten Gegenständen verbirgt. Wer durch den Boden eines Duralex-Glases blickt, kann die Zukunft erkennen – man braucht keinen Kaffeesatz. Die braun getönten, glasartig-anamorphischen Visionen entsteigen den Schränken, in denen die Mutter nach und nach ihre Artefakte verschließt.

Mitgift

2023–2025

Auszug aus einem Text von Piotr Michalski

*Gefördert im Rahmen eines Kulturstipendiums
des Marschalls der Woiwodschaft Westpommern.*

Mitfinanzierung

Partner

[Art.Room]

Olga Iwanow | Künstler:innen

In der Ausstellung Künstler:innen realisiert Olga Iwanow mit außergewöhnlicher Sensibilität und Präzision ein kollektives Porträt von Menschen, die das lokale künstlerische Umfeld prägen – darunter etablierte Persönlichkeiten ebenso wie Vertreter:innen der jüngeren Generation.

Die seit 2022 laufende, offene Serie entsteht an den Arbeitsplätzen der Künstler:innen: in Ateliers, Werkstätten und Studios. Die Porträts dokumentieren nicht nur die Personen selbst, sondern auch die kreativen Kontexte, in denen ihre Werke entstehen. Es ist eine Erzählung über Kreativität, Entschlossenheit und Schönheit, wie sie von Kunstschaaffenden in Szczecin geschaffen wird.

Das Projekt wird im Rahmen des Veranstaltungszyklus Offene Ateliers von Pracownie.Szczecin und Minifot realisiert.

Fotografien: Olga Iwanow, Produktionsleitung: Rafał Bajena

Die Galerie ist an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12.00 bis 16.00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15.30 Uhr).

Eintrittskarten zum Preis von 10 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten sowie online unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Kinder bis 10 Jahre sowie Personen mit Behinderungen erhalten freien Eintritt.

Konzertbesucher:innen haben während der Pausen und bis zu 30 Minuten nach Konzertende kostenlosen Zugang zur Galerie.

INFORMACJE

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii, biletomacie oraz za pośrednictwem strony filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia:

Tel. +48 539 94 94 54

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Zakup bądź rezerwacja biletów wiąże się z *akceptacją Regulaminu sprzedaży i rezerwacji biletów* oraz *Regulaminu sprzedaży internetowej*, obowiązujących w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.

Regulaminy są dostępne na stronie filharmonia.szczecin.pl oraz w kasie Filharmonii.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię.

Więcej: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Filharmonia zastrzega sobie prawo zmiany repertuaru i wykonawców.

INFORMATIONEN:

Der Verkauf von Eintrittskarten erfolgt an der Kasse der Philharmonie, am Ticketautomaten und über die Internetseite **filharmonia.szczecin.pl**

Kasse der Philharmonie:

tel.: +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

Dienstag bis Donnerstag 13 bis 18 Uhr,

Freitag von 13 bis 20 Uhr,

Samstag 12 bis 16 Uhr,

sowie eine Stunde vor jeder Veranstaltung der Philharmonie, die eine Eintrittskarte erfordert.

Info-Hotline:

+48 539 94 94 54

Die Info-Hotline ist erreichbar:

von Dienstag bis Donnerstag 10 – 16 Uhr

Mit dem Kauf oder der Reservierung von Eintrittskarten akzeptieren Sie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Kartenverkauf und die Reservierung* sowie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Online-Verkauf*, die bei der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin gelten. Die Bestimmungen sind unter filharmonia.szczecin.pl und an der Kasse der Philharmonie erhältlich.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Mehr: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenaszem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie
in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

**BMW
Bońkowscy**

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Partner koncertu

Partner des Konzerts

